

ВЯРА И ДЕЛА

Джак Коу

Бих искал да разгледам някои моменти, които ни позволяват да разберем защо един човек може да живее както дяволът иска и въпреки това да проповядва зад амвона, да се моли за болните и да вижда как се случват чудеса. Не благодарение на вярата на такъв човек, а на вярата на хората в служението и на тези, които са донесли болните си за молитва, се случват изцеления. Чувствам, че трябва да кажа това. Знам, че има проповедници, които не водят свят живот, но въпреки това са способни да се молят за болните и те получават изцеление. Не защото Бог признава тяхната вяра, а защото Бог почита вярата на другия. Бог ще потвърди Своето Слово, дори ако дяволът в ада проповядва Неговото Слово. Не си мислете, че съм неискрен. Просто нямах вяра в изцелението на онази парализирана жена! Но онази малка стара жена вдигна ръка, молеше се и плачеше. Когато приключих с молитвата, жената на носилката каза: „Благодаря ти, братко Коу, изцелена съм!“ Дяволът ми прошепна: „Ако тя е изцелена, защо не стане и не започне да ходи сама?“. След края на службата съпругът ѝ я взе на ръце и я понесе към изхода. Тя се обърна и каза: „Изцелена съм.“ Върнаха я въщи и я положиха на леглото ѝ. На следващата сутрин, когато се събудила, Господ ѝ проговорил: „Изцелих те снощи на събранието. Дойде време, стани и започни да вършиш домашните задължения.“ Тя каза: „Сега, Господи. Просто не се замислих за това. Благодаря ти, Исусе!“ Облякла халата си, обула краката си в чехли и отишла в кухнята, където по това време съпругът ѝ и децата ѝ закусвали. Когато влязла, съпругът ѝ казал: „Боже мой, това е благодат!“ Децата започнали шумно да хвалят Бога. Ние получаваме изцеление чрез акт на вяра. Понякога Бог ви казва да правите много странни неща. Той каза, че ще използва неразумните, за да посрами мъдрите. Понякога Той ще ни каже да направим нещо на пръв поглед глупаво, което би накарало съвременните теолози открито да се смеят в лицето ни. Веднъж бях на една служба на брат Орал Робъртс в Маями, Флорида. Видях го да се моли за един глухоням човек. След като плю на дланта си, той каза на този човек: „Изплезе си езика!“. Когато глухонемият човек изплезе езика си, той размаза слюнката си по целия му език. Две добронамерени възрастни жени, които седяха близо до мен, казаха: „Това не е хигиенично!“. Но веднага глухонемият мъж започна да чува и да говори. Той абсолютно не се интересуваше дали това, което брат Робъртс беше направил, е хигиенично или не. Той щеше да види; НЕБЕТО! Нима не знаете, че Исус е направил същото нещо? Не си ли спомняте как Той докосна езика на един глухоням, като плю на него? Точно това е актът на вяра! Бог ми каза да направя това! На една от службите в Бентъм, Ню Йорк, се молех за онези, които стояха на молитвената опашка за изцеление. Доведоха при мен една жена, която изпитваше затруднения дори да стои без чужда помощ. Тя умираше от рак. Заповядах да я пусна. Бог ми каза да избия този рак от тялото ѝ. Ритнах я в стомаха с цялата си

сила. Жената се огъна почти наполовина. Дяволът каза: „Е, ти отиде твърде далеч.“ Аз отвърнах: „О, не, изобщо не, дяволе.“ Помогнах на жената да се изправи и я ударих отново. После я ударих отново и тя изкрещя. Коремът ѝ, който преди това беше увиснал и подут, моментално стана с нормални размери. Полата ѝ падна на пода и тя отчаяно се опита да я вдигне и да я облече. Но тя все още носеше повече дрехи от много от жените, които можеш да срещнеш по улиците днес. Тя беше изцелена чрез акт на вяра! Когато Бог ви каже да направите нещо, не стойте и не спорете с Него. Просто направете това, което Той ви казва да направите. **НАПРАВИ!**

Миналото лято по време на служба във Филаделфия, Пенсилвания, Бог ми каза да счупя всички патерици и пръчки, използвани от хромите и осакатените, които се бяха наредили на опашка за изцеление. Ако имах някакви съмнения, щях да споря с Бога: „Слушай, Боже! Ако някой от тези хора не бъде изцелен, ще се окажа в доста нелепо положение“. Когато болните излизаха напред, за да се молят, аз грабвах пръчките им и ги чупех на няколко парчета. **ВСИЧКИ ТЕ СЕ ПРИБРАХА ВКЪЩИ БЕЗ ПАТЕРИЦИ, ИЗЦЕЛЕНИ СЪС СИЛАТА НА БОГА!**

На една служба в Кастро Вали, Калифорния, една осакатена жена дойде при мен за молитва. Тя беше член на Църквата на Назарянина. Казах ѝ да захвърли патериците си и да започне да тича. В палатката ми имаше много висока сцена. Жената, все още на патерици, изпитваше големи затруднения да изкачи стъпалата. Аз казах: „Сестра, хвърли патериците си и бягай!“ Тя спря и ме погледна жално, сякаш искаше да каже: „Брат Коу, но това е невъзможно!“. Когато най-накрая се изкачи и спря на най-горното стъпало в края на сцената, аз изтръгнах двете патерици изпод РЪКАТА ѝ и я избутах надолу по стъпалата. **БОГ МИ КАЗА ДА ГО НАПРАВЯ.** Божията сила се спусна върху нея, тя протегна и двете си ръце напред и, както ми каза по-късно, искаше да извика: „О, Боже мой!“, представяйки си, че се търкаля надолу по тези стъпала с главата надолу, но вместо това извика: „О, благодаря на Бога!“ След като стигна долу, тя заобиколи сцената и продължи да тича из палатката, крещейки и скачайки от радост. В Библията се казва, че те ще скачат от радост.

Веднъж ме поканиха да се моля за един умиращ човек. Когато пристигнах там, синовете му ме посрещнаха на входната врата. Единият от тях каза: „Обещах на братята си, че няма да измъкнеш баща ми от леглото и да тичаш с него из цялата къща, да го удряш в корема или да го принуждаваш да прави упражнения.“ Такива изявления обвързват служителя. Ако ще се моля за изцеление, не обичам да ми казват какво мога и какво не мога да правя.

Веднъж се молих за една умираща жена в болницата в Бомонт и след като се помолих, Бог ми каза да я вдигна от леглото и да започна да тичам по коридорите на болницата и да крещя. Тя беше болна от рак. Бог обеща, че ще я изцели. Вдигнах я от леглото, изведох я в коридора и тя започна да крещи и да тича по коридорите. Не минаха и две минути и сестрите и санитарите я хванаха, сложиха я обратно в леглото и я вързаха. Същата вечер, по време на обиколката си на пациентите, лекарят я прегледа и не можа да открие дори следа от рак по тялото ѝ. Обърнал се, излязъл от стаята и казал на персонала: „Нищо не разбирам. Ракът е изчезнал, няма и най-малка следа, а тя все още е в истерия“.

Вие също щяхте да изпаднете в истерия, когато Бог ви изцели, при условие че сте се подчинили на всичко, което ви е казал да направите.

Извършвах съживителни служби в Сан Антонио, където по това време беше брат Бранхам. Това беше през 1945 г. Първите ми служби. Брат Бранхам току-що беше започнал служението си и мисля, че тези съживителни събрания бяха едни от първите и за него. Чух, че събирал хора в другия край на града, и тъй като нямах никакви дневни служения, реших да отида и да видя с какво се занимава този човек. Понякога имаме чувството, че само ние имаме нещо, и ако някой друг прави същото нещо по някакъв различен начин, това означава, че той не го има правилно. Казаха ми, че този проповедник можел да каже каква болест има човек. Той не се е нуждаел от медицинска помощ в това отношение. Той разпознавал болестите. Помислих си: „Гадател! Всичко това е от дявола.“ Седнах в залата и гледах как той разпознава болест след болест и казва на хората, че са изцелени. Един човек, който излезе напред, за да се моли за изцеление, беше сляп (нямаше очни ябълки, а само празни очни кухини). Този брат посещаваше църквата на един от проповедниците, които ми помагаша в организирането на моите служения. След като се помолил за слепия мъж, брат Бранхам казал, че очните ябълки ще се образуват до три дни. Помислих си: „Това не е трудно да се каже“ и реших да се наредя на опашката, за да се помоля сам и да видя какво ще ми каже. Знаех, че няма нищо нередно със здравето ми. Проправих си път напред към сцената, но така и не попаднах на опашката за молитва. Когато проповедникът излизаше от залата, той изведнъж се приближи до мен, хвана ръката ми и наведе глава. Знаех, че никой не може да му каже нищо за мен. Той се помоли, после вдигна поглед и каза: „Братко, ти не си болен, просто си уморен. Бог те е призовал да правиш същото, за което е призовал и мен - да избавяш болните и немошните. Ти провеждаш съживителни служби и се питаш дали това, което си видял днес, е от Бога. Искам да ти кажа, че то е от Него, а ние с теб се борим срещу един и същ враг. Върни се и продължи службите си, а аз ще продължа да провеждам моите и двамата с теб ще можем да направим нещо за Бога!“ Когато излязох от залата, имах чувството, че ходя по облаци. Два или три дни по-късно реших да отида и да видя как се справя този сляп човек. Намерих къщата му и ми казаха, че той все още не може да вижда. Но когато погледнах в очните му ями... **ВИДЯХ НОВИ ОЧНИ ЯБЪЛКИ!** Това беше сутринта, а до дванадесет часа същия ден този човек имаше две напълно нормални, здрави очи. Той се събудил от светлината, която влизала от прозореца и го удряла директно в очите. Той започнал да вижда. Точно както беше казал брат Бранхам!

Отворете сърцето си за Бога

Някои твърдят, че преди Бог се е движил с голяма сила, но в последните дни Той е спрял да проявява чудесата Си. Не вярвам това да е вярно. Вярвам, че всяко обещание в Библията е валидно и за нас. Проповядвам, че съживление, каквото е имало в дните на апостолите, е възможно и днес, защото Бог го е обещал, и дори повече! Веднъж зададох въпрос на Бога: „По какво последното изливане на Твоя Дух ще се различава от първото, което видяха Петър, Яков и Йоан?“. Бог ми каза: „Джак, когато си бил дете и си гледал звездите, кое беше първото нещо, което си търсил?“. Отговорих: „Съзвездието на Малката мечка.“ Тогава Бог

попита: „И тогава после какво си търсил?“ Аз отговорих: „Тогава търсих съзвездието на Голямата мечка!“ Той каза: „Първото изливане на Моя Дух беше като обърнатото ведро на Малката мечка, а последното ще бъде като обърнатото ведро на Голямата мечка! Духът Ми ще слезе на земята като дъжд!“ Вярвам, че Бог ще изцелява хората чрез нашата сянка, точно както ги изцеляваше чрез сянката на Петър, когато той вървеше по улицата. Вярвам, че можем да изричаме и думи, пълни с изцелителна сила, както направиха Петър и Йоан, когато се обърнаха към хромия, седящ при Красивата порта. Думите им върнаха на човека способността да скача, да тича и да хвали Бога. Вярвам, че днес ни е дадена същата сила и власт! Никой не заслужава повече от Божията сила, отколкото нашите съвременници. Ние служим на Бог, който никога не се променя. Той е Великият Бог! Всичко, от което се нуждаем, е малко вяра във великия Бог. Някой ми зададе въпрос: „Брат Коу, какво ми пречи да се излекувам?“. Бог изцелява хора от всички вероизповедания! Но ако вие, като християнин, се опитвате да скриете някакъв грях в живота си, не се надявайте на изцеление на тялото си.

Сърцето ви трябва да е чисто

Първото нещо, което трябва да направите, за да получите помощ от Бога, е да се МОЛИТЕ и да очистите сърцето си от всяка неправда. Има ДВЕ МОЛИТВИ. Първата може да бъде: „Боже, прости ми, изследвай ме и ми помогни да имам чисто сърце!“ Това е молитвата, с която се моля всяка сутрин, когато се събудя. Някои може да попитат: „Може ли християнин, който е изпълнен със Святия Дух, да има нещо нечисто в сърцето си?“. Да, може и често го прави. Библията казва: „Ако Моят народ, който носи Моето име, се смири и се моли и се откажат от греховете си, тогава Аз ще ги чуя от небето.“ Ако не сте християнин, вие сте дете на дявола. Въпреки това християните също могат да съгрешават и го правят. В **1 Йоаново 2:1** се казва: *„Деца, това ви пиша, за да не съгрешавате; но ако някой е съгрешил, имаме ходатай пред Отца, праведния Исус Христос...“* Някой може да каже: „За тридесет години не съм съгрешил нито веднъж“. Който казва това, лъже! Дяволът не е спрял да ни изкушава от деня, в който сме се покаяли, и ще продължи да го прави до деня на смъртта ни. Аз лично - имам постоянен проблем с Джек Коу Казвам и правя неща, които не бива да казвам или правя! Какво трябва да правя? Трябва ли просто да се откажа и да се предам? НЕ! Винаги ще падам на колене и ще казвам: „Господи, провалих се. Но нека Твоята кръв покрие греховете и грешките ми. Нека Твоята кръв покрие всичко и ме направи отново чист“. Като ме погледне след тази молитва, Бог не вижда греховете ми. Той вижда КРЪВТА на Своя Син. Ако знаете, че в живота ви има грях, защо не коленичите и не поискате прошка. След това се изправете, извикайте вик на победа и забравете за тези прегрешения. Бог е обещал да премахне греховете ви от вас толкова далеч, колкото е изтокът от запада, и никога повече да не си спомняте за тях. **ЗАЩО ВСЕ ОЩЕ ГИ ПОМНИТЕ?** Нека Бог ги покрие с кръвта на Исус.

Нека вярата замени страха в живота ви

Много от вас живеят в постоянен страх. Страхувате се, че няма да успеете да стигнете до края. Някои се страхуват, че малкото червено петно на бузата ви ще

се превърне в рак. Други, когато си лягат, си мислят, че ще получат инфаркт. Може би това е просто лошо храносмилане, причинено от преяждане. Дяволът започва да ви плаши: „Сърцето ви спира“. Вие, покрити със студена пот си мислите „Никога досега не съм мислил, че имам проблеми със сърцето“. Но дяволът продължава да ви убеждава, че е така, и вие живеете в мъки. Много пъти сте го чували да лъже: „Нещо не е наред между теб и Бога. Ако Исус дойде, ти дори няма да бъдеш грабнат заедно с всички останали“. Започват да ви обземат съмнения: „Това сигурно е вярно. Мисля, че е по-добре да стана от леглото още сега и да се помоля“. Падате на колене и се опитвате да се молите, но чувствате, че всичко е напразно и молитвата ви не достига до Бога. И дяволът прошепва: „Безполезно е да се молиш. Ти си зачеркнал деня на благодатта си“. В продължение на шест месеца след покаянието и спасението ми преживях нещо подобно. Ходех наоколо с изпънато лице и молех всеки проповедник, когото срещнех, да положи ръце върху мен и да се помоли. Самият аз се молех на езици и виках с глас на победа. Но веднага щом радостните чувства преминаха, дяволът се завърна и аз отново започнах да се съмнявам. Той казваше: „Няма смисъл. Ти все още си обладан от демони!“ Помислих си: „Предполагам, че съм. Сега изобщо не чувствам, че съм спасен!“ Не позволявайте на дявола да изпраща такива мисли в ума ви. Бил съм на така наречените „съживителни“ служби, където всяко свидетелство е било за това колко голяма е силата на дявола. Когато излязох от залата след една такава служба, имах чувството, че нося по един дявол на всяко рамо. НЕКА НЕ ГУБИМ ВРЕМЕТО СИ В ПРОСЛАВА НА ДЯВОЛА! Този. Който е в мен, е по-велик! Дяволът не може да направи нищо, освен ако не му бъде позволено. Някой може да попита: „Какво ти позволява да мислиш така?“. Бог е изградил ограда около Своите деца Той живее в нас и ние сме Негов храм, Този, Който е в нас, е по-велик от Този, Който е в този свят. Ние сме Божии синове Първият път, когато се родихме, бяхме родени от плът. Вторият път сме родени от Бога. Може би ще ме попитате: „Тогава защо все още съм болен?“.

Болестта дойде заради греха на Адам и Ева

Когато Адам и Ева се подадоха на изкушението на дявола в Едемската градина, те отвориша шлюза, който задържаше греха и болестите. И грехът, и болестите заляха човечеството. Вторият Адам, Исус Христос, дойде, за да ви освободи чрез Своята смърт и страдание. Ако стоварите всичките си болести върху втория, безгрешен Адам, имате право на освобождение както от болестите, така и от греха. ИМАТЕ ПРАВО НА СТОПРОЦЕНТОВО ЗДРАВЕ. Божиите ангели ще се стекат около онези, които се боят от Него. Вие имате ключовете за Божието царство и за Неговата съкровищница. Бог прави чудеса и днес, но ще направи още повече! В Библията се казва:

„Око не е видяло, ухо не е чуло и на човешко сърце не е дошло това, което Бог е приготвил за онези, които Го обичат“ (1 Коринтяни 2:9).